

Riksrevisjonens rapport om meldingsutveksling i helsesektoren:

Kritisk til myndighetenes e-satsing

Det er fremdeles ikke utviklet nødvendige meldingsstandarder, noe som gjør at i den grad elektronisk samhandling brukes, skaper det en stor grad av dobbeltarbeid. Dette fastslår Riksrevisjonen i sin rapport om elektronisk meldingsutveksling i helse- og omsorgssektoren. Rapporten ble overlevert helseminister Bent Høye 25. mars. Undersøkelsen er avgrenset til bruk av følgende meldingstyper: epikrise, henvisning, laboratorie- og røntgenmeldinger og pleie- og omsorgsmeldinger.

Viktigste funn

Hovedfunnene er:

- Det er klare svakheter ved Helse- og omsorgsdepartementets planlegging, styring og oppfølging av arbeidet med elektronisk meldingsutveksling

- Status og vesentlige konsekvenser var ikke godt nok utredet i forkant av Samspill 2.0
- Det er svakheter ved departementets styringsinformasjon og oppfølging
- Helse- og omsorgsdepartementets virkemiddelbruk har ikke vært tilpasset mål, status og utfordringer på området
- Ambisiøse mål krever sterkere virkemiddelbruk
- Allerede utviklede tekniske løsninger er ikke tatt i bruk eller benyttes ikke i tråd med nasjonal samhandlingsarkitektur

Fragmentert ansvarsfordeling

Rapporten sier også en fragmentert ansvarsfordeling har bidratt til at aktørene står fritt til å prioritere innføringen

av elektronisk meldingsutveksling ulikt.

Elektronisk meldingsutveksling er et teknisk krevende tiltak som må innføres så sammenfallende i tid som mulig for at løsningene skal fungere effektivt. Undersøkelsen indikerer at dagens organisering av innføringen bidrar til at aktørene mangler incentiver for å være tidlig ute med å investere i nødvendig teknologi.

Rapporten kan leses i sin helhet på www.riksrevisjonen.no/Rapporter/Sider/ElektroniskMeldingsutveksling.aspx

TILBAKEBLIKK

1914

Lidt om tandlægeundervisning

Amerika har man tildels klaget over, at den teoretiske undervisning er bleven saa omfangsrik, at man ikke faar tid nok til den praktiske, og at man derfor ikke utdanner saa dyktige tandlæger nu som for 25 aar siden.

I Skandinaviens eller Norden tror jeg ikke, man behøver at klage herover. Særlig er den teoretiske undervisning mangelfull i 2 fag, som efter min mening er de viktigste og derfor bør bli de mest omfangsrike blandt de propædeutiske fag – *odontologien* og *fysiken*. Disse to fag maa danne det naturlige grundlag for all tandlægeundervisning og selv paa de steder, hvor man finder at teorien indtar for stor plads, kunde der muligens bli spørsmål om at ta litt fra andre fag og lægge til disse. (Fra artikkel av Johan Brun.)

Mars – april 1914, 4de hefte

1964

Underskrift på trygdekassekvitteringer

Efter R.T.V.s bestemmelse skal kvitteringer til trygdekassen være forsynt med tannlegens personlige underskrift. Det henstilles til medlemmene å være oppmerksom på dette.

Likeledes er det ønskelig om kvitteringene er påført tannlegens stempel, hvorav bør fremgå navn, adresse og telefonnummer.

Mai 1964, hefte 5

2004

Blir vi historieløse?

I anledning 10-årsjubileet for spalten «Tilbakeblikk» sakser vi fra redaktør Gudrun Sangnes' lederartikkel:

Dessverre er det de færreste av oss som har, eller tar seg tid til å gå tilbake i historien. I den informasjonsflommen vi står midt oppe i, har de fleste mer enn nok med å henge med, hva enten det gjelder å holde seg oppdatert faglig eller å følge med i nyhetsbildet. Tid til lesing av litteratur og andre fritidsaktiviteter trenger vi også. Faren for å bli historieløse er derfor stor. I dette nummeret av Tidende starter vi med en egen spalte der vi presenterer klipp eller sammendrag av stoff fra tidsskriftet for 100, 50 og 10 år siden.

Mars 2004, nr.4

